

14 de gener del 1965

Estimat Pere: tot el dia d'ahir va ésser gran tràfic de gent i cementini. Abans d'ahir al vespre va morir l'avi August Pi-Sunyer, als 86 anys. Ja feia tres mesos que no reconeixia ningú, ni el seu fill César. Una vegada més el cementini va servir per revelar una mica de gent que et planteja, invariablement, el mateix problema: i quin de nosaltres serà el pròxim? Una "velada mundana i divertida", diguem. Al vespre, en tornar a casa, hi havia un munt de cartes. Felicitacions nadalengues i, sobretot, la teva. Me n'hi vaig anar de dut. En efecte: se m'ha perdut una. M'he disciplinat prou en la correspondència, especialment pel que fa a la nostra, i carta teva que rebo, carta que contesto tot seguit. Al contrari: se'ns els meus comptes no vas contestar-me la idiota en cartella, però ho vaig trobar normal i no te'n feia retret. El dia de ves vam rebre l'agradable i inesperada visita de la Pilar, la muller del meu cosí Víctor el Venezuela, que ha vingut a passar uns dies a Mèxic. Porta la Montserrat, la filla, i els Artís-Gener ens desvivim per acompanyar-les i afalagar-les. Edmundo Valadés ("La muerte tiene permiso", recordes?) publica des del juny passant una revista autòloga, que es titula El cuento. En el número de novembre hi havia una carta d'un lector que reclamava la publicació de contes teus. Vaig telefonar en Valadés i vaig oferir-me, fent servir la nostra condició de cunyats. Va entrar-me d'allò més content. Ara bé: tens algun conte en cartella que ~~te~~ interessen publicar? Me l'envies? Vols que en tradueixi algun jo mateix? Quin? Havia d'ésser alguna cosa de les llegendes de la Veritat oculta, que és l'únic que tinc a mà. Tu decideixes. La revista està molt ben feta i crec que val la pena que hi siguis. El fet espontani d'un lector que et demanés va commoure'm. L'enginyer Vicente Leñero, guanyador del premi Novela Breve de Seix i Barral, és un tipus interesantíssim. Vam dinar plegats la setmana

panada, ~~ahí~~ ja vuit dies, i ho vam passar molt bé. Heu llegit
el llibre? Te'l recomano i voldria conèixer el teu criteri. Heu llegit
saber qui, de no haver estat a Mèxic, pot entendre el lèxic de Leñero.
Encara no he cobrat de Caminos y Puentes Federales de Ingreso(s). Totes
les meves esperances de fer el viatge estan posades en aquest cobrament.
Poso veladoras, consulto horòscops i somio despert. Creu-me, Pere: no
podria enviar les pil·lícules i no poden exhibir-se ni jo hi sóc al
davant. Cal acompanyar-les de l'explicació tècnica que les fa inte-
renants, sobretot pel que es refereix al cost de confecció, que és veritat,
incrediblement veritat. Ho explicaré a la Núria i a veure què m'aconseja.
Mentre tingui el peu a l'escala de l'avió em dol transmetre-les i, potser,
faltar la millor de les meves possibilitats. Però tot és vigent, des del
desig de venir a Catalunya a fer el nas fins al d'establir-m'hi definitivament.
En Miguel Ferrer se'n va el mes d'abril i el vené marxar
amb enveja, que fonamenten les visites al cementiri com les d'ahir.
Tant de to que ho puguem resoldre a temps! Com aquell que no vol
peules d'úlceres gàstrica. Ja hi tornem a ésser, doncs? Vam inquietar-nos
en tots. Vols explicar-ho amb més detalls? Ja fa dies que mill es-
cruce a en Tarrés però, la veritat, és que no sé com posar-m'hi. He
deixat passar anys de silenci! Tanmateix, la mita de la Hoja Oficial
va deixar-me sense esma! Ahir van donar-me les votacions de tots
els penes de Santa Llúcia i vaig veure com la meua "Crònica" havia
perdut velocitat i alura. Era lògic i t'ho dic sense amargor. Cal
que tanqui els ànecs. El teu Raimon ha escrit una carta genial a
l'Arcadi fill, movent-se de la seva xiota espanyola. L'Arcadi pare
ha construït un fabulós pont de l'Oest nordamericà als estudis
Amèrica, a cel obert i com a felicitació s'han obsequiat amb un...
aparell de televisió! Però, abraçades i el millor de tot a la Rosa, les neves
i l'altre home. T'abraço ben fort bo i tancant els
ànecs. Tisme/